

[Søgaard.]

mer her har fremsat. Jeg kan jo ikke vide, hvad man regner som konkrete argumenter, jeg har bare påpeget nogle små beskedne forhold omkring Plan 90, omkring indenrigsflyvningen og omkring H-H-linjen som en argumentation for, hvorfor jeg mener, vi må træffe vores beslutning om et af hovedelementerne i dansk trafikpolitik, nemlig Storebæltsforbindelsen.

Så blev det også påpeget, at den nuværende økonomiske situation ikke var god i forhold til en bygning af en sådan Storebæltsforbindelse. Ministeren har just redegjort for, hvordan man kunne forestille sig det økonomisk skulle udvikle sig i takt med udbygningen eller ibrugtagningen af forbindelsen. Vi har vel aldrig på noget tidspunkt i Danmarkshistorien sagt, at vi havde gode økonomiske eller andre forudsætninger for bygning af en sådan broforbindelse. Jeg tror aldrig, det tidspunkt vil indtræffe.

Men jeg forstod også, at så skulle den slippes af kurven, denne lille hane eller høne, eller hvor meget man nu vil gøre ud af denne sag med Fugleflugtslinjen. De betragtninger, som ligger bag her, kunne det være meget interessant at stifte nærmere bekendtskab med, og det kan vel ske i trafikudvalget.

Hvis man forestiller sig, at H-H-linjen skal føres videre, som det også er nævnt her, til en Fugleflugtslinje sydpå, så kommer man i den situation, at den udvikling, der i anden regie, ikke bare trafikregie, vil finde sted i Danmark, under alle forhold vil foregå her østpå i det østsjællandske område, det københavnsk-østsjællandske område. Jeg tror ikke, der er så forfærdelig mange andre end forslagsstillerne, der tror, at det er en lykkelig løsning. Jeg skal se helt bort fra, at industriudviklingen og handelsudviklingen vil blive fuldstændig skæv. Man vil efterlade et Jylland og et Fyn som en slags blindtarm på Vesteuropa, et sted, som man kun har interesse i at køre op i en gang imellem måske med hestevogn, hvis det går højt, fordi man her har et ferieparadis, hvor fynboer og jyder kan gå rundt i nationaldragter og se smukke ud, mens den øvrige form for udvikling i samfundet skal ske i den østlige del af Danmark. Jeg tror som sagt ikke, at ret mange andre end forslagsstillerne har

gjort sig tanker om, at det kunne være en lykkelig udvikling for Danmark.

Man taler om, at en bro ikke vil fremme den kollektive trafik. Det er ikke rigtigt. En bro vil netop fremme den kollektive trafik. Hvis man alene tænker på en biltogsløsning, så har vedkommende ret. Hvis man derimod tænker på andre løsninger, der vedrører tog, biler og andre former for trafik, her tænker jeg på busruter o. lign., så har man uret.

Glensgård (FP):

Ministeren sagde, at beskæftigelsen ikke ville blive klaret på de danske værfter, men det ville dog være en afhjælpning. Ser man på investeringerne i finansloven, kan man se, at det kulminerer i 1980-81. Det, vi taler om, er altså, at regeringen på nuværende tidspunkt måske har anerkendt, at vi allerede på nuværende tidspunkt skal begynde at se beskæftigelsesarbejder i 1980-81, hvad vi langtfra kan acceptere.

Så sagde ministeren, at han var vidende om, at der var firmaer, der havde interesse ret sig for at bygge denne bro som et privatforetagende, men at firmaerne ligesom havde trukket sig tilbage. Hvis det viser sig, at der findes et firma, som er interesseret i at overtage hele denne Storebæltsproblematik, når forslaget er vedtaget i folketinget, vil regeringen så acceptere at aflevere denne del til et privat foretagende?

Ministeren sagde også, at han havde bemærket det forslag, der var fremsat af venstre, var fremsat af venstrefolk, som var bosat på Sjælland. Men jeg vil da gerne gøre ministeren opmærksom på, at de mennesker, som umiddelbart vil støtte den vigtigste del af venstres forslag, ikke er bosiddende på Sjælland; derfor synes jeg nok, det er en lidt billig argumentation.

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at jeg havde omtalt kristeligt folkepartis og de radikales forslag som en biltogsløsning. Skulle dette være sket, er det i hvert tilfælde en fejl fra min side. Der er fra min side ment en bil- og togløsning.

Jeg vil gerne præcisere det lidt nærmere. Jeg vil sige, at hvis det er således, at det ulykkelige skulle ske, at der blev dette flertal i folketinget for at bruge disse penge, så tiltaler forslaget fra 1973 de fleste fremskridtsfolk,